

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. M. B.**
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Zbořilem
sídlem Horní náměstí 365/7, 772 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Náměstí Svatopluka Čecha 547/8, 702 00 Ostrava – Moravská
Ostrava a Přívoz

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2020, č. j. 67642-4/2020-570000-42

takto:

- I. Rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 14. 4. 2020, č. j. 67642-4/2020-570000-42 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jiřího Zbořila, sídlem Horní náměstí 365/7, 772 00 Olomouc.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 11. 5. 2020 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2020, č. j. 67642-4/2020-570000-42, kterým bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti exekučnímu příkazu Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 11. 3. 2020 příkázáním pohledávky z účtu.
2. Žalobce dále uvedl, že Oblastní inspektorát práce pro Moravskoslezský a Olomoucký kraj (dále jen „OIP“) vydal dne 7. 11. 2019 pod č. j. 28734/10.30/19-4 příkaz o uložení pokuty (dále také jen „exekuční titul“), kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. f) zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu (dále jen „kontrolní řád“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. OIP na tomto příkazu vyznačil doložku právní moci ke dni 4. 12. 2019 a vykonatelnosti ke dni 4. 1. 2020.
3. Žalobce obdržel dne 28. 1. 2020 od žalovaného email, k němuž byl připojen předmětný exekuční titul a oboustranná kopie zásilky obsahující údaje o jejím doručování. V reakci na to žalobce podal u OIP dne 28. 1. 2020 odpor proti příkazu o uložení pokuty, vyjádřil se k okolnostem doručování a neúčinnosti doručení. OIP přípisem ze dne 10. 2. 2020 sdělil žalobci, že k podanému odporu nebude přihlédnuto, neboť nebyl podán v zákonné lhůtě 8 dnů ode dne oznámení. Žalovaný zahájil na základě exekučního titulu dne 11. 3. 2020 exekuci vydáním předmětného exekučního titulu.
4. Proti exekučnímu titulu si žalobce podal námitky, ve kterých argumentoval především tím, že exekuční titul mu nebyl jako účastníku řízení řádně oznámen. Poukázal na úpravu doručování v zákoně č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a zdůraznil, že ze zásilky, která byla OIP vrácena, je zjevné a nepochybné, že nebyly splněny podmínky § 23 odst. 4 a 5 správního řádu, neboť na přední straně zásilky zůstal nevyplněn údaj, že „adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“. Je tedy zřejmé, že exekuční titul nebyl žalobci řádně doručen. Žalobce také zdůraznil, že nepochybňuje důkazní hodnotu zásilky, jejíž součástí je doručenka, naopak se jí dovolává.
5. Žalovaný námitky žalobce zamítl s odůvodněním, že rozhodnutí k placení při předání žalovanému v rámci dělené správy obsahovalo zákonem stanovené náležitosti a neshledal tak důvod zpochybňovat právní moc rozhodnutí. Dále dodal, že vlastní řízení o uložení pokuty vedl jiný orgán veřejné moci a žalovaný neobdržel od OIP žádné dodatečné informace, které by dokládaly změnu nebo zrušení exekučního titulu. Vykonatelností se žalovaný zabýval v rámci jemu dostupných údajů, a to datem nabytí právní moci předaného rozhodnutí.

6. Napadené rozhodnutí postrádá podle žalobce jakékoli úvahy žalovaného ohledně účinnosti doručení rozhodnutí, a je proto nepřezkoumatelné. Primárně přitom pochybil OIP, pokud vyznačil na podkladovém rozhodnutí doložku právní moci. Žalobce ještě uvedl, že současně s podáním námitky navrhl zastavení exekučního řízení podle § 181 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), o kterém nebylo doposud rozhodnuto.
7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Má za to, že proti doručení exekučního titulu lze brojit pouze u orgánu, který jej vydal. Ve smyslu § 161 a § 162 daňového řádu není povinností správce daně zkoumat, za jakých podmínek rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci nabylo právní moci, neboť tento orgán je odpovědný za průběh jím vedeného řízení. O návrhu na zastavení exekuce žalovaný pro nadbytečnost nerozhodoval.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Z obsahu správních spisů soud pro účely soudního přezkumu zjistil, že OIP shledal příkazem ze dne 7. 11. 2019, č. j. 28734/10.30/19-4 žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu a uložil mu za to pokutu ve výši 40. 000 Kč. Na tomto rozhodnutí vyznačil doložku právní moci ke dni 4. 12. 2019 a vykonatelnosti ke dni 4. 1. 2020. Dne 3. 1. 2020 postoupil OIP toto rozhodnutí s příloženou kopií zásilky obsahující exekuční příkaz žalovanému. Z této fotokopie se podává, že na přední straně je na doručence vyznačeno, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019 a dále, že zásilka byla uložena na poště z důvodu odnosu. Zároveň se podává, že na zásilce není zaškrtnuto políčko, že byl adresát k vyzvednutí zásilky vyzván a bylo předáno poučení. Ze zadní strany zásilky se podává, že zásilka byla vrácena OIP dne 26. 12. 2019 poté, co byla připravena k vyzvednutí dne 13. 11. 2019 a nebyla vyzvednuta a zásilku nebylo možné vložit do schránky ani na jiné vhodné místo. Dne 11. 3. 2020 vydal žalovaný exekuční příkaz č. 2057002289 příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb k vymožení pohledávky dle exekučního titulu a exekučních nákladů. Dne 19. 3. 2020 si žalobce podal proti exekučnímu příkazu námitky, ve kterých namítal nedoručení exekučního titulu žalobci s odkazem na relevantní právní úpravu. Žalovaný následně rozhodl o těchto námitkách dne 14. 4. 2020 napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
10. Na prvním místě krajský soud připomíná, že rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016-53, a je tak plně přezkoumatelné ve správním soudnictví.
11. V rozsudku ze dne 24. 3. 2017, č. j. 4 Afs 1/2017-193 dále Nejvyšší správní soud uzavřel, že „V rozhodnutí o námitce (§ 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád) proti exekučnímu příkazu vydanému dle § 178 daňového řádu je správce daně povinen odůvodnit, proč považuje za nedůvodné výtky, jimiž daňový subjekt zpochybňuje zákonnost exekučního příkazu [§ 112 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 159 odst. 4 daňového řádu]. Pokud daňový subjekt nezpochybnil

vykonatelnost, resp. řádné doručení exekučního titulu, není rozhodnutí o námitce, které se touto otázkou nezabývá, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.“

12. V této souvislosti je také třeba připomenout, že exekučním titulem je podle § 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu *vykonatelné* rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění. Nestanoví-li zákon něco jiného, je předpokladem vykonatelnosti rozhodnutí nabytí právní moci. Pro naplnění uvedeného je vždy nezbytné řádné doručení předmětného rozhodnutí účastníku řízení, jemuž je povinnost uložena.
13. V projednávané věci žalobce v námitce proti exekučnímu příkazu podané podle § 159 daňového řádu, v souladu s § 112 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 159 odst. 4 daňového řádu řádně a podrobně specifikoval, v čem spatřuje nezákonnost vydaného exekučního příkazu; namítal, že podkladový exekuční titul není exekučním titulem, neboť žalobci nikdy nebyl řádně doručen, nenabyl právní moci a není vykonatelný.
14. V souladu s citovanou judikaturou bylo tedy na žalovaném, aby se v rozhodnutí o námitce proti exekučnímu příkazu přezkoumatelným způsobem vypořádal se vznesenou argumentací žalobce. Krajský soud má za to, že žalovaný této své povinnosti v žádném případě nedostál. Lze zcela přisvědčit žalobní námitce, že napadené rozhodnutí postrádá jakékoli úvahy žalovaného ohledně účinnosti doručení rozhodnutí, když žalovaný námitky žalobce zamítl s odůvodněním, že rozhodnutí k placení při předání žalovanému v rámci dělené správy obsahovalo zákonem stanovené náležitosti a žalovaný neshledal důvod zpochybňovat právní moc rozhodnutí s tím, že vlastní řízení o uložení pokuty vedl jiný orgán veřejné moci a žalovaný neobdržel od OIP žádné dodatečné informace, které by dokládaly změnu nebo zrušení exekučního titulu. Vykonatelností se žalovaný zabýval v rámci jemu dostupných údajů, a to datem nabytí právní moci předaného rozhodnutí.
15. Jestliže totiž žalobce v námitce proti exekučnímu příkazu vznesl podrobnou argumentaci ve vztahu k otázce (ne)doručení exekučního titulu žalobci, bylo povinností žalovaného se s touto argumentací vypořádat. Vypořádání argumentace provedené žalovaným je však nedostatečné, neboť žalovaný v podstatě konstatoval, že pokud mu OIP nesdělil žádné „dodatečné informace“, vycházel z vyznačené doložky právní moci a vykonatelnosti a odmítl se vůbec zabývat primární otázkou doručení exekučního titulu žalobci. Takový postup je ale zcela nesprávný; je to právě žalovaný, který má zkoumat ještě před vydáním exekučního příkazu, zda jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vydání, tedy mj. zejména, zda exekuční titul je vykonatelný. Nelze se alibisticky odvolávat na úpravu tzv. dělené správy a odkazovat na řízení vedené jiným orgánem veřejné moci. Naopak, správce daně v rámci daňové exekuce, ještě před jejím zahájením vydáním exekučního příkazu, musí za každých okolností zkoumat naplnění zákonných podmínek pro jeho vydání.

Závěr a náklady řízení

16. Napadené rozhodnutí je v důsledku absence zásadních úvah žalovaného a vypořádání žalobcem vznesených námitek stran doručení exekučního titulu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Krajský soud jej tedy podle § 76 odst. 1 písm. a) zrušil a věc v souladu s § 78 odst. 4 vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Zejména bude na žalovaném, aby se v dalším řízení podrobně zabýval argumentací žalobce vznesenou v námitce proti exekučnímu příkazu. Neopomene přitom úpravu obsaženou v § 23 odst. 5 správního řádu, která na projednávanou věc dopadá, podle které se adresát zásilky zároveň s oznámením o

uložení zásilky podle § 23 odst. 4 písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2 správního řádu, přičemž toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Bude na místě zvláště zkoumat, zda byly při doručování exekučního titulu žalobci dodrženy povinnosti v citovaných ustanoveních, neboť pouze při splnění všech povinností stanovených při doručování mohou nastat účinky doručení. V projednávané věci je nadto třeba také zdůraznit, že ze správního spisu nevyplývají žádné okolnosti, které by mohly vést k závěru o postupu žalobce vedoucího k úmyslnému vyhýbání se doručení či vytváření procesních překážek doručení znesnadňující.

17. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm.
1) příprava a převzetí věci	d)
2) sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb.
	6 200 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 4
vyhl. č. 177/1996 Sb.
	600 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku) 11 228
Kč

Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 20. srpna 2020

JUDr. Monika Javorová

[Zadejte text.]

předsedkyně senátu